

както и стана. Днесъ не сжществуватъ нито единъ отъ тия позорни мирни договори.

Стаитѣ на западната страна сж посветени на Балканската война и на войната презъ 1915—1918 г. Въ първата стая сж изложени главно портретитѣ на началницитѣ на армиитѣ и на други видни офицери. Втората стая е посветена повече на Одринъ, на споменитѣ, свързани съ пленяването на одринския гарнизонъ съ Шукри паша. И тукъ има голѣмъ портретъ на царъ Фердинандъ, подъ който е поставенъ въ увеличенъ размѣръ частъ отъ написания собственоръчно отъ него манифестъ за войната отъ 1912 година. Въ него се казва: „Почвамъ войната, за да скжсамъ робскитѣ вериги на братята българи отъвждъ Шаръ, Пиринъ и Родопитѣ. 5. X. 1912 година. Стара-Загора.“ По-нататъкъ следватъ картини отъ боеветѣ при Тутраканъ, Кубадинъ, при Росовити камъкъ, картини отъ всѣкидневния животъ на войницитѣ, преписи отъ заповѣди, скици, фотографии, карти и др. военни предмети. Въ тѣхъ можемъ да проследимъ всичко, което е ставало въ нашата войска презъ войнитѣ.

Излизаме отъ западнитѣ стаи и се отправяме къмъ източното крило. Една стая тукъ е посветена на Дойранскитѣ боеве презъ 1916 г., въ които българитѣ биха славно англичани и гърци. Наблизу сж окачени манифеститѣ за обявяването на войнитѣ презъ 1912, 1913 и 1915 година; родословието на старитѣ български родове отъ Чипровци: Парчевци, Пеячевци, Князевци и др., различни оржжия и, между другото, единъ чуждъ парашутъ съ факелъ отъ миналогодишното нападение надъ София.

Слѣзохме пакъ на първия етажъ, въ стаята, посветена на българската конница. Въ нея има голѣмъ портретъ на генералъ Колевъ, началникъ на конницата презъ 1916 г., който записа въ нейната история най-славнитѣ подвизи; тукъ стои шкафъ съ дрехитѣ